

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLV. — Izdan in razposlan dné 31. julija 1889.

120.

Razglas finančnega ministerstva od 12. julija 1889,

da se mala colnija v Seidenbergu pooblašča, cola prosto postopati s predposlanimi ali zaposlanimi potnimi stvarmi.

C. kr. mala colnija I. razreda v Seidenbergu se pooblašča, cola prosto postopati s predposlanimi ali zaposlanimi potnimi stvarmi v zmislu člena IX., št. 1 colnega zakona od 25. maja 1882.

Dunajewski s. r.

121.

Razpis finančnega ministerstva od 22. julija 1889,

o uradnem zavarovanji lesenih žgalnih kotlov in rektifikatorjev.

Gledé lesenih žgalnih kotlov in rektifikatorjev v žganjarnah, katere so zavezane potrošniki ali najemniki z uporabo priglednega mérnika, ukazuje se z ozirom na sem mereča določila §^a 51. žganjarin-

skega zakona od 20. junija 1888 (Drž. zak. št. 95) in §^a 14. k njemu izdanega izvršitvenega propisa od 10. avgusta 1888 (Drž. zak. št. 133) na podlagi §^a 101. tega zakona dogovorno s kralj. ogrskim finančnim ministerstvom tako:

1. Gradivo, iz katerega je narejen lesen kotel, mora biti dobro in posamezni deli njegovi trdno staknjeni. Leseni kotli, kateri so zadelani s kosi, bodi da se nadomestijo izpale veje, ali iz kakega drugega vzroka, ne smejo se pripuščati v uporabo.

2. Posamezni deli lesenega kotla, kakor so doge, kupolasti nastavek itd., morajo biti med seboj tako zvezani in utrjeni, da jih ne bode moči niti ločiti niti odstraniti, niti jim duška dati, ne da bi se pokvaril uradni pečat.

Doge se morejo utrditi na dva načina:

Ali se obroči, katere je narediti iz enega kosa, na nasprotnih stranéh pritrdijo s žabicami, ki se od zunaj zabijejo v bečvo, a na ostí, ki so prodrle notri, denejo se vijakove matice; ali pa se na posamezne obroče na dvéh in dvéh nasprotnih stranéh privaré ušesca, skozi katera se uradna zaporna vrvca potegne tako, da ne bode nikakor moči premakniti obročev, ne da bi se pokvarila uradna zapora.

Kupolasti nastavek mora biti sè stranskimi deli kotla spojen z vijaki, katerih matica je prevrtana in napravljena tako, da je moči namestiti uradno zaporo.

3. Vse cevi, ki držé v leseni kotel ali iz njega, morajo biti s kotlom popolnoma varno in nepre-

mično spojene s flančami, na katerih je moči namestiti uradno zaporo.

4. Lesen kotel ne sme biti z barvo pomazan takó, da bi se ne videl sestav (zlog) lesa, iz katerega je narejen.

5. Za lesene rektifikatorje naj se zmislooma uporabljajo gorenje naredbe. Vrh tega mora biti vsak rektifikator tudi še obdán s plaščem iz cinkove pločevine, ki je napravljen tako, da je moči namestiti uradno zaporo, in je znotraj z belo oljnato barvo pomazan.

Dunajewski s. r.

122.

Ukaz ministerstva notranjih stvari dogovorno z ministerstvi za trgovino, poljedelstvo in deželno bran od 25. julija 1889,

s katerim se, deloma preminajoč ukaz od 16. oktobra 1876 (Drž. zak. št. 128), ukrepajo naredbe za večjo varnost v prevoznem obratu.

Da bode varnost obrata na prevozih večja, treba je z ministerstvenim ukazom od 16. oktobra 1876 (Drž. zak. št. 128) ustanovljeno oznamkovanje, do kje se smé vtapljati ladija, zanaprej na prevoziilih postavljati na videž tako:

- a) pri ciljah (dolgih čolnih) z latvo, nameščeno na obéh vnanjih stenah na sredi ladije, sè svetlo (belo ali rudečo barvo) pomazano, najmenj 2 metra dolgo in 5 centimetrov visoko, katere spodnji rob bodi 25 centimetrov, navpično merjeno, pod gladino najnižega mesta bočne (obojne) stene;
- b) pri pramih (podolgovatih, štirivoglatih, ploskih čolnih) z enako latvo, katere spodnji rob bodi 25 centimetrov, navpično merjeno, pod gladino najviše vodogoste deske, in
- c) pri plavajočih mostovih z enakimi latvami, katere bodijo spred in zad sè spodnjim robom 25 centimetrov, navpično merjeno, pod gladino najniže odprtine v bočni steni.

Vrh tega naj se, z izrecnim določilom, da je gorenji propis uporabljati na vsa prevozila ter da se je vedno in vselej ravnati po njem, na notranji steni vsakega za prevažanje ljudi najmenjenega prevozila namesti pločevinska ploščica, na kateri je zapisano, koliko oseb največ se sme na enkrat prevažati na njem.

To največinsko število oseb je od slučaja do slučaja za vsako táko v prevažanje ljudi namenjeno povodno vozilo ovedeti z neposredno pozvedbo, in pri tem se je ozirati ne samo na težo ljudi, katere bode prevažati, in bremen, katera so prinesli sè seboj, nego tudi na kake druge krajevne razmere.

To, kakor tudi, do kje se sme vozilo vtapljati v vodo, ovedeti je s pomočjo tehničnih organov, in kar se je našlo po uradnem opravilu, to naj se za vsak slučaj trdno zaznamuje tako, da se na vnanji steni bokov neposrednje na koncéh vtopomernic in zgoraj nad podaljškom njih dolnjega robu vžge kolek (pečat), da bode moči ne samo opravljati prosto prigledovanje, ali se strogo pazi na pripustni vtop in na dopuščeno največinsko število oseb, in to tudi netehničnim nadzornim organom, na pr. županom, orožnikom (žandarjem) itd., nego da bo tudi moči barvovite vtopomernice ali povedbe o številu oseb, če so morebiti poškodovane, obnoviti brez uradnega posredovanja.

Ti kolki (pečati) naj kažejo na kvadratu, katerega stran méri 5 centimetrov, podobo ces. orla, dalje črki *G. T.* (gesetzliche Tauchung, to je: zakoniti vtop) in slednjič številko največinskega števila oseb.

Za vodnike prevozil se smejo rabiti samo plovstva večji ljudje, katerih ustrezna sposobnost je dokazana ali z ladjársko preskušnjo ali pa z neoporečnim mnogoletnim poslovanjem.

Da naj namestijo usposobljene vodnike, naložiti je ne samo sedanjim imeteljem prevoznih pravice, nego tako nameščanje bodi tudi, kakor se umé samo ob sebi, pogoj podeljevanju novih in podaljšanju na določen čas podeljenih prevoznih dopustil.

Taaffe s. r.

Welsersheimb s. r.

Falkenhayn s. r.

Bacquehem s. r.